

DAGSINS MEINING

Illa gjøgnumhugsaði iløgukarmurin

Valla man nakar mótmæla, tá sagt verður, at fleiri kommunur fyrr eru komnar illa fyri vegna ov nógvar iløgur. Tað er ivaleyst skilagott, at onkur koordinering er frá landsins síðu viðvíkjandi kommunalum iløgum. Alt skal tó valdast.

Íløgukarmurin, sum landstýrismaðurin í figggjar-málum hevur lagt fram er, sum so nógv annað hjá hesari samgonguni, ein alt ov fýrakantað og illa gjøgnumhugsað skipan, ið eingin kann liva við. Tað er løgið, at samgonguflokkarnir ikki langt síðani hava broytt hetta lítið gjøgnumhugsaða uppskot, tí sera ringt er at finna nakran, ið er nøgdur við skipanina, og kemur skipanin at for-koma menning í smærri kommununum, heldur hon fram.

Kommunalar ilögur kunnu vera so ymiskar. Tað er skeivt at bólká allar ilögur saman undir eitt. Er talan um eina kommunala rulluskoytubreyt, so verður tann iløgan flokkað á sama hátt sum alneyðugar ilögur sosum skúlaútbýggingar ella læknaheilir, og er tað púra burturvíð. Hettar kundi verið loyst við einari ella aðrari veking, soleiðis, at eitt nú skúlaútbýggingar bert vektadu helvtina, tá tað kom til iløgukarmin.

Ein annar trupulleiki, ið vit her hava gjørt vart við fyrr, er, at ilögur koma í stórum klumpum. Ein lítil kommuna skal kanska byggja ein skúla 30 hvørt ár, men við núverdni stírvnu og illa gjøgnumhugsadu skipan, so ber als ikki til hjá einari slíkari kommunu at gera nakað sum helst við at byggja nakrantíð, hóast teir kanska hava spart upp í nógv harrans ár. Onkur má fortelja Karsten Hansen og hansara ráðgevum, at kommunalar ilögur eru ikki eftir einari linju, og ger hetta seg serliga galdandi hjá smærri kommunum. Ein loysn á hesum kundi verið at gjørt langtíðaríløgukarmar, har eitt meðaltal kann vera sett fyri eitt áramál, soeliðis, at ein bygging kann byggjast, uttan at tað skal taka tiggju ár hjá einari minni kommunu, ið annars er væl fyri.

Tað skal verða okkara vón, at samgongan tekur seg um reiggj og avtekur stírvna og illa gjøgnum-hugsada iløgukarmin beinanvegin, og setur okkurt meira hóskandi og ikki minst veruleika-nært í staðin. Íløgukarmurin er ikki ristur í grót, hann kann broytast, um politiski viljin er til staðar, men spuringurin er, um hann er tað. Livst so spyrst.

Socialurin

Andstøðan er ongin loysn

Sigvald Zachariasen
FO-435 Streymnes

Er andstøðan nøkur loysn, Hr Atli Hansen og Kristian Magnussen? Nei, og aftur nei!

Ja, nú vera tey gomlu og veiku brúkt til skálkaskjól sum ongantið fyrr. Sjálvt Atli Hansen fyrrverandi tingmaður úr Gøtu, er farin at skriva so hjartaliga um eldraøki, og tey veiku. Vit eru rættiliga nógv í tali ið vita, at tað sum veruliga hevur hansara áhugað, er tað sum svimur í sjónum. Hetta tí, at reiðarnir fáa jú fiskikvotur fyri einki, og kunnu selja sær víðari fyri nógvar pengar til sín sjálvs, um ein er nóg snildur og frekur. Fiskirikidømi eiga jú allir føroyingar, iroknað tey gomlu og veiku, er tað ikki so, ella hvussu? Hetta sum hevur gingið fyri seg, og ger tað allarhelst enn, viðv. keyp og sølu av skip-um og kvotum, fiskiloyv-um o.ø., er jú skapt í nýggj-ari tíð, (meðan Kristian Magnussen eisini var í samgongu). Og her eru

veruligir pengar at fara eftir, til at potað í egnan lumma, og ikki til pen-siónir. Tí undrar tað, at menn, ið uttan at himprast, takað heilt og fult undir við hesi skipan, og sum í veruleikanum rennir tey gomlu og veiku eitt vist stað (skipanin), fara at skriva um eldraøki, ja tað kann so ikki vera annað, enn at val er inánd, og hin skøvaða plátan er tikin frammaftur. Um Atli vil teimum gomlu og veiku væl, so kundi hann pass-andi enn einaferð, fari til sín klandursmakað og floksfelaga, hr. Edmund Joensen á Oyri, og spurt hann, hví hann var so altráður eftir, saman við Kristian Magnussen, at fáa Helenu Dam á Neystabø koyrda frá, tá hon var í fer við, at bøta um viður-skiftini hjá teim gomlu og veiku? Hví ikki longu tá, beinanvegin rætt eina hjálpanði hond? Svári er sera einkult, og tað er, "at tá var ikki val í nánd". Nú bjóða bæði Sambands-flokkurin og Javnaðar-flokkurin seg fram, bein-

leiðis at styðja Sjálvstýris-flokkin um hann ætlar, at bøta um pensiónirnar, bert nakrar fáar mánaðir eftir, at tað eydnaðist Edmund og Kristiani, at forpurra alt so til, at Helena mátti fara úr landstýrinum. Tit áttu at skammast, og um tit veru-liga ganga og meina, at fólk fer, at lurtað eftir tykkara sjongri um, at tit nú eru loysnin, so mugu tit veru-liga trúgva ummaftur.

Nú er so Kristian Magn-ussen fyri arðu fer í 4 ár vaknaður í stólinum, og rópar eftir lögmanni, um at hann má gera okkurt við Sámal Petur í Grund, tí landstýrismaðurin skal vera ógegniður, hetta tí at ein lækni skal vera ógegniður. Nei, Kristian Magnussen, gevst meðan tíð enn er, folk eru rætt og slætt karvandi troytt av tínum grenji, tú hevur so onki positivt, at vísa á, nú tú fyri tað mesta hevur ligi og sovi í skjótt 4 ár í andstöðu. Hvat hevur tú at vísa á frá tí tíðini tú sat sum landstýrismaður í al-manna og heilsumálum, tað man vera ótrúðiliga lítið. Veruleikin man vera tann,

at tú er bara so ófatiliga ævinsjúkur inná tað sum onnur syrgja fyri hendir innan almanna & heilsuøki, at tú ert um at bresta.

Vit í Norðstreymi hava fingið ómetaliga hjálp frá Helenu D. á Neystabø og Sjálvstýrisflokkinum í samband við ætlanir um, at byggja Ellis & Røktarheim, men Kristian Magnussen royndi alt tað hann kundi, at forkoma hesi ætlan, og tað átti ikki at dámt Hans Paula Strøm, men hann tagdi. Og tað ringasta sum hendi var, at Edmund Joensen á Oyri var stúttan sum Kristian lenaði seg uppat. Og tí átti Atli Hansen ikki at rópt so hart, tí so unnir heldur ikki hann Javnaðin, leggi orðaskifti á annan bógv, tí sum orðataki sigur, "betur er ein hjálp-andi hond, enn ein spillandi tunga". Tit niðurbóta alt sum tey gomlu á øllum førum roknaðu fyri nakað, og tað er "tygn á Føroya Løgtingi".

Hómast ikki skriftin á vegginum ?

Edmund Joensen

Ein politiskur meiriluti hevur avgjørt at yvirtaka kirkjuna um góðar tveir mánaðar. Sami meiriluti er av teirri áskoðan, at einki skal fyrireikast áðrenn yvirtøkuna.

Kirkjan skal sambært meirilutanum fyrst yvir-takast og síðani skal finnast fram til, hvat skal henda við henni. Er hetta ikki at geva føroysku fólkakirkj-una upp til skutils ?

Tað er eingin loyna, at ein stórus og sterkur partur av føroysku politikarunum

ikki hevur áhuga fyri at verja fólkakirkjuna, heldur tvørturímóti.

Eingir pengar settir av Fram er komið, at aftaná yvirtøkuna verður tað nógv dýrari at vera limur í

fólkakirkjuni. Hetta sæst eisini aftur á figggjar-lógaruppskotinum fyri komandi ár, har ikki eitt klovið oyra er sett av til yvirtøkuna av fólkakirkj-uni.

Tá einki verður sett av í sambandi við sjálva yvir-tøkuna, so verður neyvnan heldur nakað sett av tey komandi árini av hesum monnum. Er hetta ikki óhugnaliga týðulig tala ?

Ísland verður annars tikið fram sum fordømi á nærum øllum økjum. Hví so ikki eisini tá talan er um yvirtøkuna av kirkjuni ? Íslendingar gjalda 0,2 til 0,3 % sum fara til tann

lokala partin av útreiðs-l-unum til kirkjurnar. Restin, herundir lönir til biskupar, próstar, prestar o.á., verður goldin av rikiskassanum.

Rokningin til føroyska kirkjufólkið sær út til at blíva nógvar ferðir størri enn íslenska rokningin.

Teir føroyingar, sum eru góðir við okkara kirkju, hava alla orsök til at spyrja sitandi landstýri, hvat teir í grundini ætla við fólka-kirkjuni. Sjálvur loyvi eg mær at spyrja tey, sum velja loysingarflokkarnar, og sum vilja verja okkara fólkakirkju: Hómast ikki skriftin á vegginum ?

VIÐMERKINGAR

NATO, yvirgangur og kristnu lívsvirðini

Bjarni Djurholm

Vit eiga at varða okkum fyri politiskari formal-ismu sum politiskan løtuvinning, nú løgmaður tekur meðabyrgd, tá ræður um at verja fókaræði, kristna siðvenju og frælsu mentanina.

Í hálva öld hevur NATO vengurin garanterin fyri per-sónliga frælsinum og fram-burðinum í Vesturheim-inum. Verjufelagsskapurin hevur veitt okkum trygd fyri, at fólkastýrið hevur fest røtur í tilvitanini manna millum.

Undir kalda krígunum var ágangurin móti felagsskap-inum og harvið fólkastýr-inum mangan harðrendur. Undir átakinum Fólk fyri friði og øðrum líknandi felagsskapum, gjørdi utt-asti politiski vinstravong-urin sær afturvendandi dælt av ófrættakenda dáminum sum valdaði. Informations-grundarlagið var íspunnið og stýrt av propaganduni eystaneftir, haðani málið var at spjæða ótta og óvissu og harvið at máa undan fólkastýrinum.

Her, eins og aðrastaðni, vóru tað tey, sum kritikk-leyst lógu fram eftir grúgvu og leytu í seg ófrættakenda propagandabóðskapin, og spjædu hann millum fólk í skrift og talu. Hvar eru øll hesi í dag? Tey sum komu vassandi úr Mjørkadali hvørja hvítusunnu? Hvørja støðu hava hesi nú, tá tað er avdúkað, at teirra politiska fyrimynd ikki var annað enn bluff og svindul? Og ikki minst, hvønn valdu tey politiskt tá og hvønn stuðla tey í dag?

Nú var aftur boð eftir NATO. Hesaferð at berja niður tað haturslíð av extremistum, hvørs enda-mál er heilagt kríggj móti okkara kristnu mentan og stýrislagi. Eitt stríð móti teimum, sum onga virðing hava fyri øðrvísi hugsandi og hvørs samfelagsfatan byggir á fundamentalismu, einaræði og kúgan.

Mannssømiligt Øll limalondini í NATO tók lógvatak og góðu seg undir \$5 í NATO-sáttmálanum, eins og Sameindu Tjóðir við Trygdaráðnum á odda stuðlaðu ætlan NATO.

Eisini vit gjørdust partur av herferðini móti altjóða áganginum. Løgmaður var skjótur at staðfesta sjálv-

sagða stuðul okkara móti yvirgangi, og gav verju-samgonguni fulla undir-tøku, tá DK-myndugleikar vendu sær til landsstýrið.

Hetta vóru aðrir mans-sømlugir tónar, enn sjáldsomu lögtingssamtykt-irnar móti NATO vóru hálvu öldina. Løgtingssam-tyktir, sum stóðu í greiðari andsøgn til týðningin av, at vit vóru undir veingjibreði NATO og harvið kundu liva í frið og náðum í norður-høvum.

Skal tú í mótvegis øðrum verða mettur sum virðiligur samstarvsfelagi, er neyðugt at sýna støðufesti, virkis-fýsni og trúrvirði. Ikki minst er hetta neyðugt í millum-tjóða samstarvi. Hesa at-ferð sýndi løgmaður, nú boð vóru eftir okkum í sambandi við yvirgangsatsóknirnar í New York. Men sum so mangan, so stínga hógvarnir undan onkrastaðni.

Opportunisma

Farnu dagarnar hava vit sæð politiskan glantrileik, har menn og flokkar kropp á kroppi harta lögmann, tí hann tók skjóta avgerð í hesum álvarsmáli. Men hvar er trupulleikin? Uttan-landsnevndin var ikki kunnað, verður sagt. Løg-tingið slapp ikki at vísa meðabyrgd, sigur onkur annar.

Vantandi samskihti mill-um ávísar nevndarlimir og formannin í uttanlands-nevndini kann ikki forða lögmanni at taka alneyð-ugar avgerðir við stuttum skotbrái. Tað kann tí ikki metast annað enn eftir-rationalisering og politisk opportunisma íblandað xenofobar reflexreaktiónir, nú orðadráttur er í fjølmið-l-unum millum tingmenn um leiklut lógmans í máli, har løgmaður er støðufastur og játtar, at vit eftir førimuni eru við í átakinum móti al-tjóða yvirgangi og soleiðis

verja demokratisku grund-sjónarmiðini og kristnu lívsvirðini.

Tað er spell, at aftur-vendandi politiskt ráksnúni kann vera orsök til at skaða umdømi okkara úti í heimi. Mongu lögtingssamtyktir-nar móti NATO vóru okkum til lítlan sóma, tá hugsað verður um týdn-ingin av hjáveru NATO á okkara leiðum farnu hálvu öldina.

Taka meðabyrgd

Okkara grundstøða mót-vegis NATO hevur einki við ríkisrættarligu støðuna at gera. Í nýggjum sáttmála millum Føroyar og Dan-mark, flytir evsta ábyrgd frá ríkismyndugleikunum til løgtingið/landstýrið, uttan at vit fara at broyta poli-tikkin mótvegis felagsskap-inum. Í ártiggju hevur tí einki forða okkum at taka støðu fyri NATO, heldur tvørturímóti. Av somu or-søk hevur NATO-spurning-urin altið verið hugsjónar-ligur.

Tí eiga vit at varða okk-um fyri at nýta politiska formalismu sum politiskan løtuvinning, nú løgmaður greitt hevur sýnt umheim-inum, at vit taka með-ábyrgd, tá ræður um at verja fókaræði, kristna sið-venju og frælsu mentanina.

Enn røkja ríkismyndug-leikarnir viðurskihti okkara mótvegis NATO. Tí eigur løgmaður skjótast at biðja um, at landstýrið altið verður umboðað, tá ríkis-myndugleikarnir viðgera hernaðarviðurskihti, har føroyskt land-, sjó- og loft-øki eru partar av millum-tjóða verjuátøkum. Soleiðis høvdu vit signalerað greiða støðu fyri NATO.

Hetta hevði eisini sloppið okkum undan afturvend-andi opportunistiska og xenefoba politiska skvatl-unum, sum aðrastaðni setir okkum í bås at vera óálit-andi, tá á stendur.

Gøtu-Stuðlar GÍ-stuðlar

Sjúrður Hansen

Stutt: GÍ 75 og bæði Sarpugerðistún og Syðrugøta hava mín sann eisini hvør sítt 60 ára party nú í ball-meldrinum: Harald Hammer, Syðrugøtu og Áslakkur Hansen, Norðragøtu. Tillukku. Røktingarmenn á hvør sínum lærdómsøki: Ás-lakkur í fjøllunum (ikki minst á fjalli) Harald í skúlanum.

P/F Vónin í Fuglafirði hevur verið arbeiðs-plássíð hjá Áslakki sein-astu mongu árini og barnið í Gøtu skúla, har Harald hevur arbeitt

sum lærari leingi, er vón og gáva bygðarinnar og alt samfelagsins.

Johannus Husgaard fór frá okkum 78 ára gamal herfyri og sum skipari, har Áslakkur Hansen eisini stóð hon-um við lið sum besti-maður á nótaveiðu, ald-ist eisini mangur ung-dómur til mans á skips-dekki hjá honum.

Í víðastu merking, er tað ein fjølbroyttur skari, Gøtustuðlar og her havi eg als ikki nevnt konurnar í bygðini.

Heystmóti og hugni í SMS

TÍÐINDASKRIV

Mikukvøldið 24 oktob-er, verður tann seinna av teinum báðum árligu mótasýningunum í SMS.

Hesuferð er talan tó ikki bara um eina móta-sýning; men eisini eitt hugnakvöld.

Byrjað verður nevnl-iga kl. 19.30, tá Malan Eyðunsdóttir undirheld-ur, og seinni um kvøldið er eisini skemt við Georg S. Petersen á skránni.

Nú nærkast tíðini, har jólaborðhald eru ger-andiskostur, og hetta fer at seta dám á sýningina.

Samstundis sum mögu-leiki er at fáa íblástur, og siggja nýggjasta mótan, ber eisini til at fáa sær ein kaffimunn, okkurt lætt afturvíð, og njóta hugnaliga umhvorvi. Luttakandi handlarnir eru: Flykran, Klivin, Mango, Vero Moda, Skálkur, Demmus, Han-us & Janus og Friðkan. Dyrnar lata upp klokkan 19.00, og sjálvt tiltakið fer væntandi at vara í uml. 1? tíma. Atgongu-merkir á 50,- eru at fáa í øllum mótahandlum í SMS, og annars við dyr-

klæðini hesir báðir handlarnir sýna fram, eru klæðir til yngra áttarliðið. Schan sýnir fram mótaklæðir til smábørn og hálvvaksin, meðan Bindibúðin sýnir fram nýggjastu bundnu klæðini til børn og ung. Mótasýningin leygar-dagin er ókeypis.

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri:
Eirikur Lindenskov eirikur@sosialurin.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eidesgaard justinus@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Finnbjørg Nattestad finnbjorg@sosialurin.fo
Anja Weihe anja@sosialurin.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydum@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Turið Kjølbro turid@sosialurin.fo
Stefan í Skorini stefan@sosialurin.fo
Heri á Røgv heri@sosialurin.fo

Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Sosialurin í Norðoyggjum:
Postsmoga 231
Nólsoyar Pálsgøta 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@sosialurin.fo
Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstøðin
Útgevvari:
Sp/f Sosialurin

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax. 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað
mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰
einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.

Lýsingar
Freistir: Tekstlýsingar Størrí lýsingar Lýsingartorgið Heilsanir

Týsdagsblaðið Mán.kl. 10 Frí. kl. 15 Frí. kl. 12 Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið Týs. kl. 10 Mán. kl. 15 Mán. kl. 12 Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið Mik. kl. 10 Týs. kl. 15 Týs. kl. 12 Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið Hós. kl. 10 Mik. kl. 15 Mik. kl. 12 Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið Frí. kl. 10 Hós. kl. 15 Hós. kl. 12 Hós. kl. 12

Størrí lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettú freistir.
Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.

Nýggj teknisk útgerð, hevur samlað støv síðani 1998

Edmund Joensen

Løgmaður Anfinn Kals-berg svaraði í vikuni einum fyrispurningi frá Marjus Dam lögtingsmanni fyri Vágarnar, sum vildi hava at vita hvussu fór at verða við teimum útbýggingum sum steðgaðu upp tá ið hetta landsyri tók við. Svárið var sum vanta eitt politittisk svar sum onki hald var í.

Allir føroyingar vita at loysingarpolitikkurin hjá samgonguni hevur steðga

øllum útbýggingum her á landi, sum staturin er uppi. Hetta er eisini galdandi fyri flogvøllin í Vágum.

Fyri stuttum hendi í Milano í Italia ein syrgilig flogvanlukka. Vegna toku sóðu tvey flogfør sum koyrdu á flogbreytini ikki hvørt annað, og hettan gjørdist størsta flogvan-lukka í søguni hjá S A S. Øll sum vóru við báðum flogførunum lótu lív.

Undir eftirkanningini av vanlukkuni kom fram, at

tann neyðuga radarútgerðin sum skuldi til, fyri at byrgja fyri vanlukkum av hesum slagnum var keypt, men ikki sett upp. Hon lá á goymsluni hjá flogvøllin-um og samlaði stov. Sagt var eisini, at tað var ikki mynduleikakrav við slíkum radara, og tí var hann bara keyptur og lagdur á goymsluna, heldur enn at vera settur upp.

Eg kundi ikki lata verað við at hugsa um Vága flog-havn, tá ið eg hoyrði um

flogvanlukkuna. Vága flog-havn fekk 1998 tekniska útgerð sum skuldu hjálpa flogførum at lenda í ringum líkindum. Hetta arbeiði var klárt at fara undir tá ið hetta landstýrið tók við, fyri skjótt fyra árum síðan. Men tekniska útgerðin liggur radara, og tí var hann bara keyptur og lagdur á goymslu og samlar støv, istaðin fyri at hjálpa okkara flogførum í vánaligum líkindum. Har kemur hon helst at liggja til eitt nýtt landstýri tekur við.